

Hvad det andet Lovforslag angaar, drejer det sig jo om at hindre den Afklædning af Gaarde, som finder Sted mange Steder. Spekulationen har jo grebet ind alle Vegne, og selv om den ude paa Landet maa nøjes med Hø, Halm og levende Kreaturer, saa ser det ud til, at den ogsaa der trives ganske godt. Jeg tror, det Forslag, som her foreligger, og som hindrer denne Afklædning af Jorden, vil blive hilst med Tilfredshed rundt omkring. Det er næsten lige meget, hvor man kommer i Landet, saa beklager Folk sig over de urimelige Forhold, der finder Sted ved, at Ejendommene afklædes, saaledes at det Arbejde, der har været gjort Menneskealdre igennem for at bringe vor Jord og vore Landejendomme i Kultur, i dette Øjeblik staa i Fare, dersom disse Forhold skal vedblive at eksistere. Fænomenet Gaardslagtinger er jo et Fænomen, der er ilde set indenfor Landbokredse. Det er et Fænomen, Landboerne ønsker derhen, hvor Peberet gror; men det vil jo ogsaa være en uendelig kortsynet Politik at fortsætte paa den Maade, thi det, der sker i Øjeblikket, er det, at Mennesker køber Landejendomme og afklæder dem og faar sat store Prioriteter i dem, og naar det saa er besørget, sælger de dem igen, vel at mærke til samme eller højere Pris end den, de har erhvervet Ejendommen til med fuld Besætning. Det betyder faktisk dette, at medens vi indtil nu har haft en forholdsvis velstillet Middelstand paa Landet, vil den næste Generation ganske sikkert være en forarmet Generation, som i Kraft af den Afklædning, der har fundet Sted af Landejendomme, endog vil have Vanskelighed ved at kunne betale de Prioritetsrenter, som vil kræves af denne Generation. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at det Krav imødekommes, som er rejst rundt om i Landet om at hindre denne Spekulation i Landejendomme og specielt den, som former sig saaledes, at den afklæder Gaarde og sælger den nøgne Ejendom til en ny Ejer. For saa vidt er Begivenhederne jo i nogen Grad foregrebne, som Ministeren for nylig har udsendt et Cirkulære, som gaar ud paa, at man ikke maa spekulere i og ikke maa bortsælge den Avl, som man venter af Høsten i 1918. Jeg hilser med Tilfredshed, at dette Cirkulære er udsendt, da det i modsat Fald kunde stille sig saaledes, at den Avl, som ikke eksisterer i Øjeblikket, alligevel allerede kunde blive gjort til Genstand for Spekulation. Ogsaa dette Lovforslag skal jeg altsaa anbefale til velvillig Behandling. Jeg

maa sige, at jeg deler ikke de Betænkkeligheder, som blev fremsat af det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen), som mente, at Sogneraadene derigennem fik for stor en Magt. Jeg indrømmer ganske vist, at de i disse enkelte Tilfælde vil faa en stor Magt, men jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at nære Ængstelse for, at de skulde misbruge denne Magt. Jeg kan ikke tro, at et Sogneraad, selv om en enkelt Mand i en Kommune skulde være kommet lidt i Konflikt med dette, vilde optræde paa den Maade, at det bagefter skulde kunne siges, at det er optraadt uberettiget. Jeg tror, at man frit vil kunne overlade til de kommunale Raad at afgøre, hvorvidt vedkommende Mand er optraadt saaledes, at der bør skrives ind; jeg tror alligevel, at det er den Institution, den Myndighed, som er nærmest dertil, og jeg kan næsten ikke se, at der var nogen som helst anden Myndighed til det, men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ønskede dette Forhold undersøgt i et Udvalg, og det kan jeg selvfølgelig ikke hindre, endskønt jeg kunde have ønsket, at man ikke gik til en Udvalgsbehandling af dette Lovforslag.

Hvad det tredje Lovforslag angaar, tilsigter det en Forøgelse af Produktionen af vore Plantestoffer og derigennem af vore Ernæringsmidler, og det forekommer mig, at alle Bestræbelser, som rettes derimod, maa hilses med Tilfredshed. Jeg tror derfor ogsaa, at dette Lovforslag er i høj Grad berettiget. Det vil vel i al Almindelighed gaa saadan, og det er vel mange Steder saadan, at de Brakarealer, der plejer at ligge hen her i Landet, i dette Øjeblik er inde under Besaaing. Derfor tror jeg, at det i mange Tilfælde vil være saaledes, at den Ordning, som tilsigtes ved Lovforslaget, maaske allerede er i Stand mange Steder; men hvor en mindelig Overenskomst ikke kan opnaas, forekommer det mig i høj Grad berettiget, at man skaber Lovhjemmel for, at en saadan Overenskomst kan komme i Stand, naar de to Parter kommer overens, saaledes at Samfundet i højere Grad kan blive betjent, end Tilfældet er i Øjeblikket, ved Hjælp af den Produktion, vi alle sammen ønsker. Jeg skal altsaa anbefale samtlige disse tre Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg takker for den Tilslutning, samtlige tre Lovforslag har faaet fra alle Sider her i Salen. Maa jeg først bemærke til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (I. A. Hansen), som spurgte,